

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai fiziskas un juridiskas personas, kas ir iesaistītas klasificēto vielu laišanā tirgū tādējādi, ka šī iesaistīšanās ir darbība, kas ir sodāma saskaņā ar Pamatlēmuma 2004/757 (¹) 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ir uzskatāmas par “uzņēmējiem” Regulas Nr. 273/2004 (²) 2. panta d) punkta izpratnē?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) a) Vai šādas pirmajā jautājumā minētā uzņēmēja darbības ir uzskatāmas par “apstākļiem” Regulas Nr. 273/2004 8. panta 1. punkta izpratnē?

b) Vai tādas darbības kā klasificēto vielu saņemšana, pārvadāšana un glabāšana ir uzskatāmas par “apstākļiem” Regulas Nr. 273/2004 8. panta 1. punkta izpratnē, ja šīs darbības netiek veiktas ar nolūku piegādāt šīs vielas trešām personām?

(¹) Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV 2004, L 335, 8. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 273/2004 (2004. gada 11. februāris) par narkotisko vielu prekursoriem (OV 2004, L 47, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. decembrī iesniedza *Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem* (Nīderlande) – *Nokia Solutions and Networks Oy/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven*

(Lieta C-809/21)

(2022/C 138/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Nokia Solutions and Networks Oy*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven*

Prejudiciālais jautājums

Vai Savienības tiesību aktu pārkāpums kā nosacījums Eiropas Savienības Tiesas izstrādātajām tiesībām saņemt Savienības tiesībās balstītus procentu maksājumus ir noticis arī tad, ja dalībvalsts iestāde, pamatojoties uz pēcimportēšanas pārbaudi attiecībā uz muitas deklarāciju, kas ir iesniegta pēc 2016. gada 1. maija, pārkāpjot spēkā esošus Savienības tiesību aktus, nosaka nodokli un dalībvalsts tiesa konstatē šo Savienības tiesību pārkāpumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. decembrī iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) – “*Vinal*” AD/Direktor na Agentsia “*Mitnitsi*”

(Lieta C-820/21)

(2022/C 138/17)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Pieteicēja: “*Vinal*” AD

Atbildētājs: *Direktor na Agentsia “Mitnitsi”*

Prejudiciālie jautājumi

Kā ir jāinterpretē Direktīvas 2008/118/EK⁽¹⁾ 16. panta 1. punkts, ciktāl tajā ir paredzēts, ka atļauja izveidot un turēt akcīzes preču noliktavu ir atkarīga no tādu nosacījumu izpildes, kurus attiecīgās iestādes var noteikt, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai krāpšanu nodokļu jomā, [un] kādam ir jābūt šo nosacījumu saturam, lai varētu sasniegt nodokļu nemaksāšanas vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanas novēršanas mērķus?

Kā ir jāinterpretē “nediskriminējoša kārtība” Direktīvas 2008/118/EK 10. apsvēruma izpratnē?

Kā ir jāinterpretē minētās normas, tajā skaitā vai tās ir jāinterpretē tādējādi, ka tās pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā ZADS 53. panta 1. punkta 3. apakšpunkts kopsakarā ar tā 47. panta 1. punkta 5. apakšpunktu, kurā paredzēta atļaujas turpmākai darbībai piespiedu anulēšana bez iepriekšēja brīdinājuma un uz nenoteiktu laiku – papildus par to pašu pārkāpumu jau uzliktam sodam?

(¹) Padomes Direktīva 2008/118/EK (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. decembrī iesniedza Hessischer
Verwaltungsgerichtshof (Vācija) – TE, RU, ko pārstāv tās likumiskā pārstāve TE/Stadt Frankfurt am
Main**

(Lieta C-829/21)

(2022/C 138/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājas: TE, RU, ko pārstāv tās likumiskā pārstāve TE

Atbildētāja: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai *Aufenthaltsgesetz* (*AufenthG*) [Likums par uzturēšanās tiesībām] 38.a panta 1. punkts, kas saskaņā ar valsts tiesībām ir jāinterpretē tādējādi, ka pastāvīgajam iedzīvotājam, kurš pārceļas uz citu valsti, ir jābūt pastāvīgā iedzīvotāja statusam pirmajā dalībvalstī arī uzturēšanās atļaujas atjaunošanas brīdī, atbilst Direktīvas 2003/109/EK⁽¹⁾ 14. panta un nākamo pantu normām, kurās vienīgi ir paredzēts, ka pastāvīgajam iedzīvotājam ir tiesības uzturēties citu dalībvalstu teritorijā, kas nav viņam piešķirušas pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ilgāk nekā trīs mēnešus, ja vien ir izpildīti pārējie direktīvas III nodaļā paredzētie nosacījumi?
- 2) Vai *Ausländerbehörde* [Ārvalstnieku dienests] saskaņā ar Direktīvas 2003/109/EK 14. un nākamo pantu noteikumiem, lemjot par uzturēšanās atļaujas atjaunošanas pieteikumu saskaņā ar *AufenthG* 38.a panta 1. punktu, ja ir izpildītas pārējās pagaidu atjaunošanas prasības un, it īpaši, ja ārvalstniekam ir stabili un regulāri ienākumi, ir tiesīgs galīgi konstatēt, ka ārvalstnieks pa šo laiku, proti, pēc pārceļšanās uz otro dalībvalsti, ir zaudējis statusu pirmajā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 2003/109/EK 9.a panta 4. punkta otro daļu? Vai attiecīgais lēmuma datums ir pēdējā administratīvā vai tiesas lēmuma datums?
- 3) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noliedzīga,

vai pastāvīgajam iedzīvotājam ir jāpierāda, ka nav beigušās viņa kā pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās tiesības pirmajā dalībvalstī?

Ja tas tā nav, vai valsts tiesai vai iestādei ir tiesības pārbaudīt, vai ir beidzies pastāvīgajam iedzīvotājam piešķirtās beztermiņa uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš, vai arī tas būtu pretrunā Savienības tiesībās paredzētajam administratīvo lēmumu savstarpējas atzīšanas principam?